II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 11 november 2003

om det statliga stöd som Förenade kungariket planerar att lämna inom ramen för WRAP:s ordning för stöd till miljöskydd (WRAP Environmental Grant Funding) och WRAP:s leasinggarantifond (WRAP Lease Guarantee Fund)

[delgivet med nr K(2003) 4087]

(Endast den engelska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2004/317/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig [1] och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

(1) Genom en skrivelse av den 9 juli 2002, registrerad den 16 juli 2003, anmälde Förenade kungariket i enlighet med artikel 88.3 i EG-fördraget handlingsprogrammet för avfallshantering (Waste and Resources Action Program, nedan kallat ”WRAP”) till kommissionen. Genom en skrivelse av den 2 augusti 2002 begärde kommissionen ytterligare upplysningar, som de brittiska myndigheterna lämnade i en skrivelse av den 28 augusti 2002. Efter ett möte mellan kommissionen och de brittiska myndigheterna den 29 augusti 2002 lämnade de brittiska myndigheterna ytterligare upplysningar genom en skrivelse av den 13 september 2002, registrerad den 18 september 2002. Kommissionen sände ännu en begäran om upplysningar genom en skrivelse av den 23 oktober 2002, som de brittiska myndigheterna svarade på genom en skrivelse av den 3 december 2002, registrerad den 6 december 2002. Genom en skrivelse av den 15 januari 2003, registrerad den 23 januari 2003, begärde de brittiska myndigheterna ett nytt möte med kommissionen, vilket hölls den 21 januari 2003. Efter det mötet lämnade de brittiska myndigheterna ytterligare upplysningar genom en rad skrivelser daterade mellan den 24 januari 2003 och den 7 februari 2003.

(2) Den 19 mars 2003 beslutade kommissionen att godkänna en del av WRAP-programmet och att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget med avseende på WRAP:s ordning för stöd till miljöskydd (WRAP Environmental Grant Funding) och den del av WRAP:s leasinggarantifond (WRAP Lease Guarantee Fund) som hade anmälts i enlighet med gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön [2] (nedan kallade ”miljöskyddsriktlinjerna”). Kommissionen informerade Förenade kungariket om detta beslut genom en skrivelse av den 21 mars 2003. Ärendet registrerades som nummer C 21/2003.

(3) Genom ett e-postmeddelande av den 8 april 2003, registrerat samma dag som nummer A/32568, begärde de brittiska myndigheterna att vissa konfidentiella uppgifter i kommissionens beslut skulle tas bort. Kommissionen svarade genom en skrivelse av den 22 april 2003. De brittiska myndigheterna svarade genom ett e-postmeddelande av den 2 maj 2003, registrerat som nummer A/33144. Kommissionen skickade ytterligare synpunkter om sekretessfrågan genom en skrivelse av den 7 maj 2003. De brittiska myndigheterna instämde i dessa synpunkter genom en skrivelse av den 12 maj 2003, registrerad den 19 maj 2003 som nummer A/33512.

[1] EUT C 129, 3.6.2003, s. 6.

[2] EGT C 37, 3.2.2001, s. 3.

(4) Förenade kungariket besvarade inledandet av förfarandet genom en skrivelse av den 25 april 2003 som registrerades samma dag som nummer A/32958.

(5) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ([3]). Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödet i fråga.

(6) Kommissionen har mottagit 29 synpunkter från berörda parter. Den har översänt dessa synpunkter till Förenade kungariket genom en skrivelse av den 17 juli 2003. Förenade kungarikets kommentarer mottogs i ett e-postmeddelande av den 26 augusti 2003, registrerat samma dag som nummer A/35866.

(7) I sitt beslut av den 23 juli 2003 i ärende C 61/2002 beslutade kommissionen att delvis godkänna stödet till Shotton Newsprint. Ärendet var en enskild tillämpning av WRAP:s ordning för stöd till miljöskydd.

(8) Genom en skrivelse av den 1 augusti 2003 begärde kommissionen ytterligare upplysningar, som de brittiska myndigheterna lämnade i en skrivelse av den 3 september 2003, registrerad den 4 september 2003 som nummer A/36039.

(9) Ett möte hölls den 12 september 2003 mellan kommissionen och representanter för Förenade kungarikets regering och WRAP-programmet. Under mötet ställde kommissionen ytterligare frågor till de brittiska myndigheterna som de besvarade i ett e-postmeddelande av den 26 september 2003, registrerat den 29 september 2003 som nummer A/36643, och i ett e-postmeddelande av den 30 oktober 2003, registrerat den 31 oktober 2003 som nummer A/37458.

2. BESKRIVNING AV ÅTGÄRDEN

2.1 Beskrivning av WRAP och dess syften

(10) Stödet ges inom ramen för WRAP. Enligt de upplysningar som Förenade kungariket har lämnat är WRAP ett organ som har inrättats för att främja effektiva marknader för återvunna material och produkter genom att efterfrågan på återvunna material och produkter stimuleras. WRAP:s deltagare är stiftelsen Waste Watch, Environmental Services Association och ministern för miljö-, livsmedels- och landbygdsfrågor. WRAP ansvarar för administreringen av stödet och finansieras av regeringen för perioden 2001–2004. WRAP biträder regeringen och genomför regeringens politik även om det är utformat som ett privat företag.

([3]) Se fotnot 1.

(11) Programmets rättsliga grund är avsnitt 153 i Environmental Protection Act (ung. miljöskyddslagen) från 1990 och Financial Assistance for Environmental Purposes (Nº2) Order (ung. ordningen för finansiellt stöd till miljöskydd (nr 2)) från 2000.

(12) Syftet med programmet är att främja hållbar avfallshantering och effektiva marknader för avfallshantering och återvinning. De brittiska myndigheternas målsättning är att uppfylla EG:s mål för avfallsåtervinning som fastställts i rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall ([4]), i vilket krav fastställs på att medlemsstaterna minskar deponeringen av kommunalt avfall, och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall ([5]) (nedan kallat ”förpackningsdirektivet”), i vilket krav fastställs på att återvinningen av förpackningsavfall skall ha ökat betydligt senast 2006.

(13) För att öka avfallsåtervinningen i Förenade kungariket har olika ordningar inrättats genom WRAP, vilka anmäldes den 16 juli 2003. Kommissionen har fattat ett positivt beslut för följande ordningar: WRAP:s ordning för regionalstöd (WRAP Grant Funding Regional Scheme), som har anmälts enligt riktlinjerna för nationellt regionalstöd, WRAP:s ordning för stöd till små och medelstora bolag (WRAP SME Grant Funding Scheme), som har anmälts enligt kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag ([6]), WRAP:s riskkapitalfond (WRAP Pilot Fund) och den del av WRAP:s leasinggarantifond (WRAP Lease Guarantee Fund) som har anmälts enligt riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål ([7]) och förordning (EG) nr 70/2001. När det gäller de två återstående ordningarna, WRAP:s ordning för stöd till miljöskydd och den del av WRAP:s leasinggarantifond som har anmälts enligt gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön, beslutade kommissionen att inleda det formella granskningsförfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget.

2.2 WRAP:s ordning för stöd till miljöskydd

2.2.1 *Ordningens syfte och mekanismer*

(14) Syftet med detta finansieringsprogram är att subventionera privata företags investeringar i återvinningsanläggningar för att öka avfallsåtervinningen i Förenade kungariket. Enligt de brittiska myndigheterna härrör behovet av sådant investeringsstöd från osäkerheten när det gäller avkastningen för denna typ av investeringar, vilken i sin tur beror på riskerna och kostnaderna med att samla in och använda lämpligt avfallsmaterial och svårigheterna när det gäller att motivera inköp av produkter som tillverkats av återvunnet material. De utvalda företagen kommer att åta sig att återvinna en viss mängd avfall.

([4]) EGT L 182, 16.7.1999, s. 1.
([5]) EGT L 365, 31.12.1994, s. 10.
([6]) EGT L 10, 13.1.2001, s. 33.
([7]) EGT C 74, 10.3.1998, s. 9.

Dessa företag kommer därefter att ingå avtal med de lokala myndigheterna. Detta kommer att stimulera de lokala myndigheterna att inrätta system för selektiv insamling av avfall eftersom de får en garanti för att avfallet blir sålt. Man räknar med att inrättandet av dessa upparbetningsenheter skall leda till att marknader för avfallsprodukter skapas.

(15) Ordningen omfattar avfallsprodukterna trä, glas, plast, grus och kompost. I WRAP används öppna och konkurrensutsatta anbudsförfaranden för varje typ av produkt för att välja ut stödmottagarna och för att bestämma en rimlig nivå för stödmedlet. Dessa anbudsinfordringar tillkännages i fackpressen inom hela gemenskapen. Projekten väljs ut på grundval av ett visst antal kriterier: det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet, det eftersträvade resultatets omfattning och relevans i förhållande till konkurrenternas miljömål samt organisatorisk genomförbarhet.

2.2.2 *Typer av projekt som subventioneras*

(16) Avsikten med WRAP är att finansiera projekt inom olika sektorer inom ramen för WRAP:s ordning för stöd till miljöskydd.

(17) Inom träsektorn kommer WRAP att finansiera tre eller fler projekt, som omfattar etablering av ny upparbetningskapacitet för olika typer av slutprodukter: ströbäddar för djur, täckmaterial för trädgårdsbruk och landskapsplanering och aktivt kol (en särskild typ av filter som används i industriella, kemitekniska tillämpningar). Enligt Förenade kungarikets myndigheter används normalt inte träavfall för att tillverka slutprodukter. Ströbäddar för djur har till exempel av tradition tillverkats av nytt trämaterial. 2001 tillverkades endast omkring 5 % av allt ströbäddsmaterial i Förenade kungariket av träavfall. Enligt de brittiska myndigheterna beror detta på att kostnaden för träavfall som bearbetats för återvinning normalt är högre än kostnaden för nytt trä som bearbetats för samma användning. Detta är anledningen till att det krävs stöd för att stimulera investering i ny infrastruktur för återvinning (som t.ex. avancerade anläggningar för att avlägsna föroreningar).

(18) Inom glassektorn vill man via WRAP subventionera en ny anläggning som skulle kunna bearbeta upp till 80 000 ton glasavfall per år (avfall från hushåll och kommersiell användning) genom att mala det till mycket små partiklar på mindre än 90 μm. Detta kommer att möjliggöra och underlätta ny slutanvändning, särskilt för grönt glasavfall som för närvarande har mycket begränsad slutanvändning. En möjlig användning för detta fina glaspulver är som flussmedel i tegel och sanitetsprodukter. Detta är en förhållandevis innovativ teknik. Enligt de brittiska myndigheterna finns den enda liknande anläggningen i gemenskapen i Sverige, där det malda glaset används som tillsats i cement. En möjlig mottagare har redan valts ut. Detta är ett projekt som drivs gemensamt av Cleanaway Ltd och Glass Group Ltd. De brittiska myndigheterna betonar också att detta projekt har ytterligare miljöfördelar, förutom att 80 000 ton glas försvinner från avfallsdeponierna. Användningen av glaset i sanitetsprodukter kommer exempelvis att minska behovet av primär mineralutvinning.

(19) Inom plastsektorn innebär den åtgärd som föreslås inom WRAP en ny automatiserad sorterings- och upparbetningskapacitet för plastflaskor så att materialet kan delas upp efter typ av polymer och färg. Det sorterade materialet skulle därefter omvandlas till plastråvara som kan användas för att tillverka nya plastflaskor. För närvarande sorteras plastavfall vanligtvis manuellt i Förenade kungariket och plastflaskor tillverkas enligt den normala tekniska nivån av ny plastråvara. 2001 användes 460 000 ton plastflaskor i Förenade kungariket varav mindre än 500 ton (0,1 %) innehöll återvunnet material.

(20) När det gäller grus har de brittiska myndigheterna redan infört en avgift för utvinning av grus från marken för att främja återanvändning av grusavfall (till exempel från byggverksamhet och schaktning). På grund av de redan låga kostnaderna för nytt grus och de höga kostnaderna för grusåtervinningsutrustning är avgiften i sig ett otillräckligt incitament för att få marknaden att investera i sådan kapacitet. Därför vill man via WRAP subventionera upp till 20 projekt runt om i Förenade kungariket som skulle omfatta skapandet av sorterings- och upparbetningskapacitet för grusavfall. Dessa projekt skulle fokusera på grusavfall som för närvarande i stort sett inte återvinns alls, särskilt grusavfall med en hög andel föroreningar som till exempel jord, lera och andra föroreningar. Man beräknar att återvinningen av grusavfall kommer att öka med två miljoner ton till år 2004 genom denna åtgärd.

(21) När det gäller komposteringssektorn anser man inom WRAP att detta är en outvecklad sektor, där det saknas en övergripande infrastruktur för insamling, bearbetning och kompostering av organiskt avfall (i huvudsak trädgårdsavfall och avfall från allmänna parker). Detta beror på den relativt höga kapitalkostnaden för att bygga upp en infrastruktur och det låga värdet på kompostprodukterna. Man har inom WRAP för avsikt att stödja upp till 20 projekt som kommer att innebära bearbetning av organiskt avfall till standardkompostprodukter och tillverkning av mer sofistikerade produkter för trädgårdsbruk genom att blanda standardkompostprodukterna med andra produkter. Slutprodukterna kommer huvudsakligen att användas inom trädgårdsbruk, landskapsplanering och ekologiskt trädgårdsbruk. Genom denna åtgärd beräknar man att återvinningen av organiskt avfall kommer att öka med 500 000 ton och att andelen komposterade produkter kommer att öka inom dessa sektorer. År 2002 utgjorde till exempel de komposterade produkterna mindre än 3 % av de tre miljoner m^3 råmaterial som användes inom trädgårdsbruket i Förenade kungariket. Normalt används torv för denna slutanvändning. Att ersätta torv med komposterade produkter är en fördel för miljön eftersom torvmossarna då bevaras.

2.2.3 *Stödberättigande kostnader*

(22) De brittiska myndigheterna har i beräkningen av de stödberättigande investeringskostnaderna tagit med alla kostnader för investeringar i samband med återvinningsverksamheten.

(23) När det till exempel gäller träprojekten omfattar de stödberättigande investeringarna sorterings-, flisnings- och krossutrustning som kan användas för att tillverka olika sorters upparbetat trä, utrustning för borttagning av föroreningar och utrustning för bearbetning av slutprodukten (till exempel utrustning för färgning, packning i balar och säckfyllning). När det gäller glasprojektet omfattar de stödberättigande investeringarna malningsutrustning för att bearbeta glas till finkornigt glaspulver. När det gäller plastprojektet omfattar de stödberättigande investeringskostnaderna utrustning för att sortera och upparbeta plastavfall. När det gäller kompostprojektet omfattar de utrustning för att krossa, lufta, vända och blanda det organiska avfallet. Slutligen omfattar investeringskostnaderna för grusprojektet utrustning för att sortera, sålla, tvätta, krossa och mala grusmaterial så att det uppfyller de specifika kraven i slutanvändningen.

(24) Från dessa stödberättigande investeringskostnader kommer de brittiska myndigheterna att dra av kostnaderna för de investeringar som krävs för att uppfylla eventuella normer för övervakning av överensstämmelser. De kommer också att göra avdrag för de nettofördelar som stödmottagaren får under fem år, varvid hänsyn tas till inbesparade kostnader under fem år av investeringens varaktighet, eventuell produktionsökning under denna femårsperiod och eventuell ökad vinst eller andra fördelar som mottagaren får under denna period. Till exempel omfattar fördelarna vid beräkningen av grusprojektet som gäller Huntsmans Quarries Ltd en uppskattning av vinsten efter skatt inklusive driftkostnaderna, kapitalkostnaderna och pålagan för grus, varvid kostnaderna som företaget har lagt fram har använts. Till dessa vinster, som värderas till 110 000 pund sterling, har de brittiska myndigheterna även lagt Huntsmans sparade reserv, ([8]) som värderas till 26 532 pund sterling. Från dessa fördelar har de dragit av olika extrakostnader, som till exempel förvaltningskostnader, vilket leder till en uppskattning av nettofördelarna under de första fem åren till 109 632 pund sterling. I vissa fall, som för glasprojektet, förväntar man sig ingen nettofördel. Om en nettofördel skulle uppstå kommer det, inom ramen för WRAP, att krävas att motsvarande andel av stödet betalas tillbaka.

([8]) Tack vare produktionen av återvunnet grus kommer Huntmans Quarries Ltd att kunna hushålla med det nya gruset i sitt stenbrott, och dess livslängd kommer därmed att förlängas.

2.2.4 *Stödnivå*

(25) Stödnivån kommer inte att överstiga 30 % plus de extra procentenheter som är tillåtna enligt punkt 34 i miljöskyddsriktlinjerna för projekt som omfattar små och medelstora företag och/eller som är belägna i stödområden.

(26) De brittiska myndigheterna kommer att se till att inget projekt får stöd för samma stödberättigande kostnader från andra källor om det kumulerade stödet överstiger den stödnivå som är tillämplig enligt miljöskyddsriktlinjerna. För att se till att denna princip följs kommer man att be mottagarna lämna in en redovisning över alla andra stöd de ansökt om.

2.2.5 *Budget*

(27) Den totala budgeten för WRAP:s ordning för stöd till miljöskydd uppgår till 20,3 miljoner euro. Den totala budgeten för de tre träprojekten uppgår till 0,75 miljoner euro. Budgeten för glasprojektet är 1 miljon euro och för plastprojektet 3,3 miljoner euro. Budgeten för de 20 grusprojekten uppgår till 8,55 miljoner euro och för de 20 kompostprojekten 5,7 miljoner euro.

2.2.6 *Rapportering*

De brittiska myndigheterna kommer årligen att rapportera till kommissionen om ordningens verksamhet.

2.3 **WRAP:s leasinggarantifond**

(28) Precis som WRAP:s ordning för stöd till miljöskydd stödjer WRAP:s leasinggarantifond investeringar i upparbetningsverksamheter och har på så sätt som mål att bidra till att öka återvinningskapaciteten i Förenade kungariket.

(29) Fonden kommer att ge garantier som täcker leasing av maskiner samt utrustning för upparbetning av avfallsmaterial och tillverkning av produkter av sådant material. Endast leasingavtal som varar i minst fem år kommer att vara stödberättigande. Det maximala värdet för en enskild tillgång som kommer att stödjas inom ramen för denna åtgärd kommer att vara 5 miljoner pund sterling. När det gäller den del av WRAP:s leasinggarantifond som har anmälts i enlighet med miljöskyddsriktlinjerna, som är föremålet för detta beslut, har de brittiska myndigheterna förbundit sig att inte göra projekt som omfattar processer på normal teknisk nivå berättigade till leasinggarantistöd. Med ”normal teknisk nivå” menas en process där användningen av en avfallsprodukt för att tillverka en slutprodukt är ekonomiskt lönsam och normal praxis (till exempel användning av returpapper för tillverkning av tidningspapper).

(30) Enligt de brittiska myndigheterna är leasingföretagen mycket motvilliga till att hyra ut utrustning för avfallsåtervinning. Detta beror på att återförsäljningsvärdet för specialutrustning som används inom återvinningssektorn uppfattas som lågt. Följaktligen anser leasingföretagen att leasingavtal för sådan utrustning har en mycket hög risk och avtalen är därför oproportionerligt dyra.

(31) För att råda bot på denna situation kommer utrustningens restvärde att täckas av garantierna från fonden. Utrustningen kommer att hyras ut genom operationell leasing vilket innebär att den fortfarande tillhör uthyraren och säljs när leasingperioden är slut eller tidigare om leasingtagaren går i konkurs. Innan leasingavtalet undertecknas fastställer förvaltaren ett restvärde för tillgången i fråga efter förhandling med en panel av uthyrare. Fonden kommer att vara skyldig att förvärva denna tillgång till det överenskomna restvärdet under två omständigheter: antingen om leasingtagaren går i konkurs eller om restvärdet för tillgången inte motsvarar det garanterade värdet när leasingperioden är slut.

(32) För att beräkna nettobidragsekvivalenten för denna garanti har de brittiska myndigheterna använt sig av den metod som beskrivs i kommissionens tillkännagivande om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd i form av garantier ([9]), där det anges att bidragsekvivalenten är lika med (garantibelopp × riskfaktor) – premie. Vid en investering på 100 000 pund sterling skulle det garanterade restvärdet normalt uppgå till 20 000 pund sterling. Enligt Förenade kungariket har en normal finansieringsportfölj för företagstillgångar en riskfaktor på 10–20 % när det gäller andelen kreditförluster. Mot bakgrund av den höga riskprofilen för de avfallsåtervinningsverksamheter som omfattas av fonden bedömer de brittiska myndigheterna att det skulle vara lämpligt att tillämpa en högre andel kreditförluster, nämligen 30 %. Bidragsekvivalenten för en investering på 100 000 pund sterling skulle därför bli 20 000 pund sterling × 30 % = 6 000 pund sterling. Det är osannolikt att några premier kommer att betalas till WRAP. Detta innebär att stödnivån för detta stöd kommer att bli 6 000/100 000 = 6 %. Beräkningen av stödnivån baseras på antagandet att det garanterade restvärdet fastställs till 20 % av investeringsvärdet. I vissa fall kan det garanterade restvärdet överstiga 20 %. I sådana fall kommer beräkningen av stödinslaget att variera därefter. Hur som helst bekräftade de brittiska myndigheterna att stödnivån normalt inte skulle bli högre än 15 %.

(33) Den del av WRAP:s leasinggarantifond som detta beslut hänför sig till handlar om tillämpning av fonden för investeringar som görs av stora företag utanför stödområdena och som anmäls enligt miljöskyddsriktlinjerna ([10]). De brittiska myndigheterna har, precis som för WRAP:s ordning för stöd till miljöskydd, tagit med alla kostnader för investeringar i samband med återvinningsverksamheten i beräkningen av de stödberättigande investeringskostnaderna, det vill säga investeringarna som är föremål för den garanterade leasingen. Från dessa stödberättigande kostnader kommer de brittiska myndigheterna att dra av fördelarna från investeringen över en femårsperiod.

(34) Leasinggarantifonden uppgår till omkring 3,6 miljoner euro, vilket innebär att man kommer att kunna garantera restvärden på högst 12 miljoner euro under en femårsperiod (fonden kommer att finnas till den 31 december 2006). Eftersom denna fond riktar sig huvudsakligen mot små och medelstora företag är det troligt att endast några få stora företag utanför de stödberättigade områdena kommer att kunna dra fördel av tillämpningen av den.

(35) De brittiska myndigheterna kommer att rapportera årligen till kommissionen om ordningens verksamhet.

3. SKÄL TILL ATT INLEDA DET FORMELLA GRANSKNINGSFÖRFARANDET

(36) Kommissionen hyste tvivel om att WRAP:s ordning för stöd till miljöskydd och WRAP:s leasinggarantifond uppfyller villkoren för att kunna bedömas på grundval av miljöskyddsriktlinjerna.

(37) Enligt punkt 29 i miljöskyddsriktlinjerna kan investeringsstöd godkännas på grundval av riktlinjerna då företag gör investeringar på områden där det inte finns några obligatoriska EG-normer samt då företagen måste göra investeringar för att anpassa sig till nationella normer som är strängare än EG-normerna. Kommissionen konstaterade att det investeringsstöd som ges enligt WRAP:s ordning för stöd till miljöskydd och WRAP:s leasinggarantifond inte uppfyller en sådan målsättning utan i själva verket är avsett att ge Förenade kungariket möjlighet att uppnå de mål som fastställs i direktivet om deponering av avfall. Kommissionen konstaterade att investeringsstöd som godkänts enligt miljöskyddsriktlinjerna syftar till att minska de utsläpp och föroreningar som orsakas av stödmottagaren under dennes produktionsprocess. Syftet med dessa ordningar är ett annat: hela stödmottagarens verksamhet (återvinning av avfall) skall få miljömässiga fördelar. Kommissionen tvivlar på att syftet med miljöskyddsriktlinjerna är att de skall tillämpas i sådana fall.

([9]) EGT C 71, 11.3.2000, s. 14.

([10]) När det gäller garantier som ges för investeringar som görs av stora företag i stödområden eller av små och medelstora företag konstaterade kommissionen i sitt beslut av den 19 mars 2003 att de stämde överens med riktlinjerna för nationellt regionalstöd och med förordning (EG) nr 70/2001.

(38) Även om miljöskyddsriktlinjerna varit tillämpliga var kommissionen tveksam till att beräkningen av de stödberättigade kostnaderna låg i linje med riktlinjerna. Anledningen till detta var att de brittiska myndigheterna tog med alla kostnader för investeringar i samband med återvinningsverksamheten och att de inte lämnade tillräckliga upplysningar om hur de tänkt beräkna stödmottagarnas fördelar under en femårsperiod.

(39) Slutligen uttryckte kommissionen tvivel om huruvida dessa två ordningar skulle kunna undantas direkt enligt artikel 87.3 i EG-fördraget eftersom de brittiska myndigheterna inte i tillräckligt hög utsträckning har visat varför statligt stöd behövs på detta område och varför det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.

4. SYNPUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

(40) Kommissionen har mottagit 29 synpunkter från tredje parter. De lämnades av den tyska och den irländska regeringen, Community Recycling Network, Local Authority Recycling Advisory Committee, Friends of the Earth, Consumers' Association, Soft Drinks Association, Coca Cola Enterprises Ltd, Composting Association, Soil Association Producer Services, Royal Society for the Protection of Birds, Recycling of Used Plastics Ltd, Nampak Plastics, Dryden Aqua, Glass Recycling Group Ltd, Knauf Insulation, Dr Andrew Smith och Dr Philip Jackson från CERAM Research Ltd, Aggregate Industries UK Ltd, Hanson Aggregates Ltd, British Aggregates Association, Wood Recyclers Association, Wood Panel Industries Federation, Kronospan Ltd, Environmental, Food and Rural Affairs Committee, parlamentsledamöterna Colin Pickthall, David Kidney, Helen Clarke och Julia Drown i Förenade kungariket. Alla dessa synpunkter, med undantag av dem från British Aggregates Association, var positiva till WRAP-ordningarna.

(41) British Aggregates Association hävdar att man genom det föreslagna stödet till grussektorn skulle göra en åtskillnad mellan olika typer av grusavfall. Enligt British Aggregates Association kommer företag som återvinner industriellt avfall från mineralbearbetning och företag som återvinner avfall från skifferbrytning att beviljas stöd. Ordningen ger inga miljömässiga fördelar eftersom det subventionerade återvunna materialet bara skulle ersätta annat material som för närvarande återvinns utan subventioner.

(42) Synpunkterna från andra berörda parter liknar varandra både till innehåll och till utformning. I dem betonar man att marknaden för återvinning av olika avfallsprodukter har brister och att graden av selektiv insamling av avfall i Förenade kungarike är otillräcklig. I vissa synpunkter konstaterar man att en höjning av pålagan för deponering kan vara en del av lösningen, men att detta inte kan genomföras förrän billigare alternativ till deponering har utvecklats. Man anser att WRAP-programmet kommer att bidra till att dessa alternativ tas fram och att marknader för återvinningsbara produkter upprättas.

(43) I de flesta synpunkterna betonar man att stödet från WRAP är förhållandevis litet och att betydande påverkan av åtgärderna på konkurrensen saknas. Samtidigt betonar man de positiva effekterna av åtgärderna på miljön i och med att det deponerade avfallet minskar. Vissa tredje parter nämner mer specifika fördelar. Exempelvis betonar Royal Society for the Protection of Birds de problem som uppstår genom användningen av torvmossar och dess påverkan på fåglarnas livsmiljö. Genom att ersätta torv med kompostmaterial kommer denna naturliga livsmiljö att skyddas.

(44) Alla tredje parter, förutom British Aggregates Association, anser att detta är ett klart fall av miljöstöd som bör omfattas av undantag på grundval av miljöskyddsriktlinjerna.

5. SYNPUNKTER FRÅN FÖRENADE KUNGARIKET

(45) När det gäller miljöskyddsriktlinjernas tillämplighet hävdar de brittiska myndigheterna att det inte finns något skäl att begränsa tillämpningen av dessa riktlinjer till den förorening som stödmottagaren orsakar, vilket anges i kommissionens beslut till att inleda det formella granskningsförfarandet. De konstaterar att stöd kan godkännas enligt punkt 42 i miljöskyddsriktlinjerna för avfallshantering. De påminner också om att riktlinjerna hänför sig till gemenskapens strategi för avfallshantering, enligt vilken avfallshantering ”är en prioritering för gemenskapen särskilt för att minska miljöriskerna” ([11]). De anser därför att det är fel att ordningar som är utformade för att öka avfallsåtervinningen på förhand skall uteslutas från miljöskyddsriktlinjerna.

([11]) KOM(96) 399 slutlig av den 30 juli 1996.

(46) När det gäller punkt 29 i miljöskyddsriktlinjerna tolkar de brittiska myndigheterna denna punkt som om den helt enkelt innebär att ett företag inte kan få stöd om stödet enbart har utformats för att underlätta för företaget att uppfylla en lagstadgad skyldighet som ålagts företaget till följd av gemenskapslagstiftningen. Om det inte finns någon relevant lag som företaget måste iaktta, som fallet är här, kan stödet få önskad stimulanskaraktär och ett företag är på intet sätt uteslutet från att beviljas statligt stöd enligt miljöskyddsriktlinjerna. De brittiska myndigheterna tillägger vidare att det inte finns något som i sig förbjuder en medlemsstat att stödja företag som hjälper medlemsstaten att uppfylla sina förpliktelser som härrör från gemenskapslagstiftningen. Därför anser de brittiska myndigheterna att dessa två stödåtgärder kan omfattas av miljöskyddsriktlinjerna.

(47) När det gäller frågan om stödberättigande kostnader citerar de brittiska myndigheterna punkt 37 i riktlinjerna: ”De stödberättigande kostnaderna måste strikt begränsas till de ytterligare investeringskostnader som krävs för att nå miljöskyddsmålen”. Eftersom miljömålet med stödordningarna är att öka avfallsåtervinningen hävdar de brittiska myndigheterna att alla ytterligare investeringskostnader som krävs för att öka avfallsåtervinning, det vill säga alla investeringar i samband med återvinningsverksamheten, skall tas med i de stödberättigande kostnaderna. När det gäller beräkningen av de fördelar som stödmottagaren får under de första fem åren har de brittiska myndigheterna lämnat en detaljerad beskrivning om hur de har beräknats i en rad konkreta exempel.

(48) Om kommissionen drar slutsatsen att miljöskyddsriktlinjerna inte är tillämpliga i det här fallet hävdar de brittiska myndigheterna att de två stödåtgärderna direkt kan undantas på grundval av artikel 87.3 c i EG-fördraget. När det gäller frågan om stödet är nödvändigt påpekar de brittiska myndigheterna att åtgärder har vidtagits för att öka avfallsåtervinningen och att åtgärder med utgångspunkt i principen om internalisering av kostnader också har vidtagits. De omfattar en höjning av pålagan för deponering. Med hänsyn till att kostnaden för deponering utan pålaga är så låg i Förenade kungariket kommer kostnaden för deponering inklusive pålaga fortfarande att ligga långt under det europeiska genomsnittet och den kommer inte i sig att vara tillräcklig för att hindra en orimligt stor deponering. Om man inte deponerar avfallet innebär det inte nödvändigtvis att det återvinns. Det är därför de brittiska myndigheterna har dragit slutsatsen att det är nödvändigt att rikta in sig direkt på återvinning genom WRAP-programmet. Enligt villkoren i artikel 87.3 c i EG-fördraget kan stöd anses vara förenligt med den gemensamma marknaden då det underlättar utvecklingen av vissa näringsverksamheter och vissa regioner och det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. I det föreliggande fallet har de brittiska myndigheterna angivit att syftet med de två stödordningarna i fråga är att stödja avfallsåtervinning, vilket ligger helt i linje med gemenskapens miljöpolitik. Vidare är stödet rimligt och snedvrider inte konkurrensen. Stödbeloppen är relativt små och stödet riktas mot sektorer där marknaden uppvisar brister, och med hjälp av anbudsförfaranden ser man till att endast det minsta stöd som behövs för att stimulera marknadskrafterna ges.

(49) När det gäller den särskilda invändningen från British Aggregate Association svarade de brittiska myndigheterna att det grusavfall som efter vad som påstås diskrimineras i själva verket är biprodukter till utvinning av nytt grus. De brittiska myndigheterna anser inte att dessa produkter är verkligt avfall, där behovet av återvinning behöver stödjas, eftersom ett sådant stöd även skulle främja ökad utvinning av nytt grus och därmed skulle omintetgöra målet att stimulera användning och återvinning av grus. Med hjälp av WRAP:s ordning för stöd till miljöskydd kommer de brittiska myndigheterna att begränsa sitt stöd till återvinning av grusavfall, det vill säga grus som har använts en gång, och grus som utgör en biprodukt till andra industriella processer än utvinning av nytt grus, såsom mineralavfall som uppkommer vid tillverkning av porslin, lera, kol och skiffer.

6. BEDÖMNING AV STÖDET

6.1 WRAP:s ordning för stöd till miljöskydd

6.1.1 *Inslag av stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget*

(50) Enligt artikel 87.1 i EG-fördraget är ”stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna”.

(51) I det här fallet finansieras åtgärden med medel som staten har beviljat inom ramen för WRAP-programmet. Det ger en selektiv ekonomisk fördel till vissa företag som är verksamma inom särskilda sektorer i form av ett bidrag. Genom att använda ett offentligt anbudsförfarande kan man se till att subventionsbeloppet begränsas

till vad som är absolut nödvändigt men det tar inte bort åtgärdens stödkaraktär. Vidare kan avfallsprodukterna som återvinns säljas internationellt. Man har till exempel uppskattat att upp till 25 % av det brittiska plastavfallet exporterades 2001, medan 10 000 ton glasavfall importerades, i huvudsak från Irland. På samma sätt kan slutprodukter som tillverkas av det återvunna avfallet (t.ex. ströbäddar för djur eller aktivt kol från träavfall eller sanitetsprodukter som innehåller glasavfall) säljas internationellt. Därför utgör WRAP:s ordning för stöd till miljöskydd stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.

6.1.2 *Bedömning av förenligheten med artikel 87 i EG-fördraget*

(52) Kommissionen har bedömt om de undantag som anges i artikel 87.2 och 87.3 i EG-fördraget kan tillämpas. Undantagen i artikel 87.2 i EG-fördraget skulle kunna utgöra en grund för att ett stöd skulle kunna betraktas som förenligt med den gemensamma marknaden. Stödet har dock ingen social karaktär och ges inte till individuella konsumenter, det avhjälper inte skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser och det krävs inte för att uppväga de ekonomiska nackdelar som uppkommit genom delningen av Tyskland. Undantagen i artikel 87.3 a, b och d i EG-fördraget, som handlar om att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarlig brist på sysselsättning, och viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse och att främja kultur och bevara kulturarvet kan inte heller tillämpas. Förenade kungariket försökte inte heller att rättfärdiga stödet på grundval av detta.

(53) När det gäller den första delen av undantaget i artikel 87.3 c i EG-fördraget, nämligen stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter, konstaterar kommissionen att stödet inte gäller forskning och utveckling. Inte heller kan det anses förenligt med riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål eller förordning (EG) nr 70/2000. Den 19 mars 2003 fattade kommissionen ett positivt beslut om alla de projekt inom ramen för WRAP:s ordning för stöd till miljöskydd som var förenliga med dessa två texter. Därför omfattar WRAP:s ordning för stöd till miljöskydd per definition endast projekt som inte är förenliga med gemenskapbestämmelserna om regionalstöd och stöd till små och medelstora företag.

(54) Man bör därför undersöka om denna ordning uppfyller kraven för ett undantag enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget av andra skäl än de som anges i skälen 52 och 53. Kommissionen kommer i följande punkter att bedöma om huruvida WRAP:s ordning för stöd till miljöskydd är förenlig med miljöskyddsriktlinjerna och om den är direkt förenlig med artikel 87.3 c i EG-fördraget.

6.1.2.1 Bedömning enligt miljöskyddsriktlinjerna

(55) I sitt beslut av den 19 mars 2003 konstaterade kommissionen att WRAP:s ordning för stöd till miljöskydd har miljömässiga fördelar. Det är miljövänligare att återvinna avfall än att deponera det. I sitt beslut av den 17 juli 2003, ärende C 61/2002 Shotton Paper om upparbetning av tidningspapper, som gällde investeringsstöd för återvinning av returpapper drog kommissionen slutsatsen att miljöskyddsriktlinjerna inte kunde tillämpas på denna typ av stöd. Eftersom ärendet är en individuell tillämpning av WRAP:s ordning för stöd till miljöskydd inom sektorn för returpapper måste samma slutsats dras när det gäller ordningen i sig.

(56) Skälen till att miljöskyddsriktlinjerna inte är tillämpliga är följande: Enligt punkt 29 i miljöskyddsriktlinjerna kan investeringsstöd beviljas ”som möjliggör för företag att gå längre än vad som föreskrivs i tillämpliga EG-normer”, eller då företag ”gör investeringar på områden där det inte finns några obligatoriska EG-normer […]”.

(57) Den första möjligheten som nämns i punkt 29 i miljöskyddsriktlinjerna, som tillåter att stöd beviljas som möjliggör för företag att gå längre än vad som föreskrivs i tillämpliga EG-normer, gäller inte i detta fall. Stödet beviljas för att förbättra Förenade kungarikets miljö på det hela taget och att hjälpa Förenade kungariket att uppfylla sina skyldigheter enligt direktivet om deponering av avfall och förpackningsdirektivet. Det beviljas inte för att göra det möjligt för stödmottagarna att skapa förbättringar i fråga om de normer som är direkt tillämpliga på dem.

(58) När det gäller den andra möjligheten enligt punkt 29 i miljöskyddsriktlinjerna, som gäller stöd för företag som gör investeringar på områden där det inte finns några obligatoriska EG-normer, hävdar Förenade kungariket att de relevanta normerna är tillämpliga på själva medlemsstaten, snarare än på företaget, och att det därför skulle vara tillåtet med investeringsstöd enligt miljöskyddsriktlinjerna. I sitt beslut i ärende C 61/2002 har kommissionen redan tillbakavisat detta argument. Detta

undantag bör tolkas mot bakgrund av punkt 18 b i miljöskyddsriktlinjerna, i vilket anges att stöd kan fungera som incitament, bland annat för att uppmuntra företagen att gå längre än vad normerna kräver eller att göra kompletterande investeringar för att minska föroreningarna från anläggningarna. På grund av detta anser kommissionen att punkt 29 i miljöskyddsriktlinjerna hänför sig till investeringsstöd där ett företag investerar för att förbättra sin egen insats för miljön och för att minska de egna föroreningarna. Detta är inte fallet med den aktuella ordningen.

(59) Kommissionen anser inte heller att några andra bestämmelser i miljöskyddsriktlinjerna är tillämpliga i ärendet i fråga. Mot denna bakgrund påminner kommissionen om att driftsstöd för att främja avfallshantering kan godkännas enligt villkoren för avfallshantering i punkterna 42 till 46 i riktlinjerna. Åtgärderna i fråga, som utgör investeringsstöd, uppfyller dock inte dessa villkor.

(60) De brittiska myndigheterna försökte göra en åtskillnad mellan ärende C 61/2002 Shotton Paper och det aktuella ärendet och hävdade att skillnaderna mellan de två ärendena var tillräckligt stora för att komma fram till olika slutsatser om tillämpligheten av miljöskyddsriktlinjerna i detta ärende. De konstaterade särskilt att Shotton Paper-ärendet gällde ett mycket högre stödbelopp än de enskilda summor som ställts till förfogande inom ramen för WRAP:s ordning för stöd till miljöskydd, att det gällde en mogen marknad medan ordningen är inriktad på outvecklade marknader med tydliga brister och att stödåtgärden subventionerade en process med ”normal teknisk nivå” medan de tekniker som man försöker utveckla genom WRAP:s ordning för stöd till miljöskydd inte har testats på marknaden. Kommissionen anser att dessa argument är sakliga och relevanta mot bakgrund av diskussionen om direkt tillämplighet av artikel 87.3 c i EG-fördraget. De ändrar dock inte kommissionens rättsliga tolkning av punkt 29 i miljöskyddsriktlinjerna. Kommissionen drar därför slutsatsen att riktlinjerna inte är tillämpliga i det aktuella ärendet.

(61) Den slutsats som måste dras är att miljöskyddsriktlinjerna inte är tillämpliga på WRAP:s ordning för stöd till miljöskydd.

6.1.2.2 Direkt tillämpning av artikel 87.3 c i EG-fördraget

(62) I miljöskyddsriktlinjerna ingår inte beviljande av investeringsstöd till förmån för avfallsåtervinningen, trots de miljömässiga fördelarna med detta. Man bör därför överväga om denna typ av stöd uppfyller kriterierna om direkt förenlighet med artikel 87.3 c i EG-fördraget.

(63) Enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget kan ”stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset” anses vara förenligt med den gemensamma marknaden.

(64) Kommissionen konstaterar för det första att målet med denna stödåtgärd är att stimulera avfallsåtervinning. Avfallsåtervinning är en viktig del av avfallshanteringen som kommissionen anser vara ”en prioritering för gemenskapen särskilt för att minska miljöriskerna” ([12]). Vikten av detta mål betonas i direktivet om deponering av avfall, enligt vilket medlemsstaterna måste minska bortskaffandet av kommunalt avfall genom deponering, och i förpackningsdirektivet, i vilket krävs en betydande ökning av återvinningen av förpackningsavfall. Avfallsåtervinning är därför en ekonomisk verksamhet vars utveckling bör stimuleras på grund av dess miljömässiga fördelar, både på nationell nivå och på gemenskapsnivå.

(65) För att vara förenlig med artikel 87.3 c i EG-fördraget måste stödåtgärden också stå i proportion till målsättningen och får inte snedvrida konkurrensen i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Kommissionen angav vissa faktorer för bedömningen av proportionaliteten för denna typ av stödåtgärd i sitt beslut i ärende C 61/2002. I det ärendet drog kommissionen slutsatsen att det stöd som lämnats för att öka Shottons återvinningskapacitet för returpapper inte var rimligt, eller nödvändigt, och att det ledde till en otillbörlig snedvridning av konkurrensen. Kommissionen konstaterade för det första att användning av returpapper för tillverkning av tidningspapper är den normala tekniska nivån och att denna teknik är ekonomiskt lönsam och allmänt spridd. Därför verkar det oproportionerligt och inte nödvändigt att lämna stöd till utveckling av sådan utrustning. Vidare drog kommissionen slutsatsen att stödet skulle leda till en otillbörlig snedvridning av konkurrensen mot bakgrund av det höga stödbelopp (35 miljoner euro) som delats ut till ett enda företag som är en ledande aktör på marknaden för tidningspapper.

(66) Kommissionen anser att en annan slutsats kan dras när det gäller denna stödåtgärd. De brittiska myndigheterna har på ett övertygande sätt hävdat att projekten som skall subventioneras genom WRAP:s ordning för stöd till miljöskydd inte omfattar processer på normal

([12]) Gemenskapens strategi för avfallshantering. KOM(96) 399 slutlig av den 30 juli 1996.

teknisk nivå, som kan definieras som processer där en avfallsprodukt används för att tillverka en slutprodukt som är ekonomiskt lönsam och därför utgör normal praxis. I vissa av WRAP-projekten ingår tekniker som endast har testats i mindre omfattning på marknaden. Detta verkar vara fallet med glasprojektet som omfattar finmalning av glas för senare hopblandning med sanitärprodukter eller tegel, eller plastprojektet som omfattar automatiserad sorteringsutrustning för plastflaskor (en process som normalt utförs manuellt i Förenade kungariket). Andra projekt, såsom trä-, kompost- eller grusprojekten, omfattar verksamheter i vilka användningen av avfallsprodukter som råmaterial inte är normal praxis. När det till exempel gäller trä är kostnaden för att bearbeta träavfall för återvinning normalt högre än kostnaden för att bearbeta nytt trä för motsvarande tillämpning, vilket normalt leder till att användningen blir olönsam. Eftersom denna stödordning inte subventionerar processer på normal teknisk nivå kan stödet anses vara nödvändigt.

(67) När det gäller åtgärdens effekt på konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna konstaterar kommissionen för det första att stödbeloppen är betydligt lägre än de som beviljades i Shotton Paper-ärendet. Det största belopp för individuellt stöd som kommer att beviljas via denna ordning är 3,3 miljoner euro jämfört med 35 miljoner euro i Shotton-ärendet. Vidare sprids stödet för de flesta avfallsprodukterna över flera projekt (upp till tjugo när det gäller kompost och grus). Alla synpunkter från tredje parter med undantag av en var positiva till projektet. Endast British Aggregates Association betonade i sin synpunkt att åtgärden eventuellt kunde ha negativ inverkan på konkurrensen när det gällde grussektorn, eftersom man där skulle göra skillnad mellan olika typer av återvunnet material. Det verkar dock som om det grusavfall som påstods diskrimineras är en biprodukt vid utvinning av nytt grus. De brittiska myndigheterna har hävdat att dessa produkter inte kan anses vara verkligt avfall. Enligt definitionen av avfall i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall ([13]) kan sådana biprodukter allmänt anses vara avfall. Vidare har Europeiska gemenskapens domstol nyligen fastställt kriterier för hur man i varje enskilt fall skall bedöma huruvida biprodukterna kan anses vara avfall ([14]). Denna rättspraxis ändrar inte den allmänna slutsatsen att biprodukter från utvinning av nytt grus skall anses vara avfall. Likväl anser kommissionen att det är berättigat att inte stödja upparbetning av biprodukter från utvinning av nytt grus. Ett stöd till det senare skulle leda till att den oönskade effekten att utvinning av nytt grus stimuleras och det skulle omintetgöra målet att stimulera återvinning av material som redan har använts. Vidare skulle de relevanta projekten fokuseras på grusavfall som för närvarande i stort sett inte återvinns alls, särskilt grusavfall med en hög grad av förorening såsom jord, lera och andra föroreningar. Omständigheterna för sådant grus skiljer sig tydligt från dem för biprodukter från utvinning av nytt grus. Kommissionen anser därför att det inte föreligger någon otillbörlig diskriminering på grusområdet.

(68) För att bedöma om stödet leder till otillbörlig snedvridning av konkurrensen måste hänsyn tas till de beviljade stödnivåerna för de olika projekten. De brittiska myndigheterna har baserat sin beräkning av de stödberättigade kostnaderna och de relevanta stödnivåerna på de principer som anges i miljöskyddsriktlinjerna. Kommissionen har redan dragit slutsatsen att riktlinjerna inte är tillämpliga på stödåtgärden i fråga. Mot bakgrund av miljömålet i WRAP:s ordning för stöd till miljöskydd är det lämpligt att söka vägledning i miljöskyddsriktlinjerna om hur de stödberättigande kostnaderna bör beräknas och stödnivåerna bestämmas i det här fallet.

(69) När det gäller frågan om stödberättigande kostnader anges i punkt 37 i miljöskyddsriktlinjerna att ”De stödberättigande kostnaderna måste strikt begränsas till de ytterligare investeringskostnader som krävs för att nå miljöskyddsmålen”. Detta gör man normalt genom att dra av ”kostnaderna för en investering som är jämförbar på det tekniska planet men som inte ger möjlighet att uppnå samma miljöskydd” från de stödberättigande kostnaderna. När det gäller WRAP:s ordning för stöd till miljöskydd har de brittiska myndigheterna inte dragit av kostnaden för någon sådan jämförbar investering från de stödberättigande investeringskostnaderna. Denna metod verkar vara motiverad med tanke på åtgärdens specifika karaktär. Som förklarats i punkt 6.1.2.1 är miljöskyddsriktlinjerna tillämpliga på stödåtgärder som är avsedda för att göra en viss produktionsprocess miljövänligare genom att minska de förorenande utsläppen. Detta är skälet till rekommendationen i punkt 37 om ett avdrag av en jämförbar, mindre miljövänlig investering från de stödberättigande investeringskostnaderna. I det föreliggande ärendet är dock situationen en annan. Det är hela stödmottagarens ekonomiska verksamhet (avfallsåtervinning) som är miljövänlig. Det är därför lämpligt att anse att hela investeringskostnaden är stödberättigande. De brittiska myndigheterna har, enligt rekommendationerna i punkt 37 i riktlinjerna, dragit av fördelarna under en femårsperiod från dessa investeringskostnader. De har lämnat förklaringar till kommissionen som visar hur dessa fördelar har beräknats. Beräkningarna verkar vara korrekta. De stödnivåer som har beräknats på grundval av dessa stödberättigande kostnader kommer inte att överskrida de gränsvärden som anges i punkterna 34 och 35 i miljöskyddsriktlinjerna.

(70) Slutligen konstaterar kommissionen att ett öppet anbudsförfarande har tillämpats för att välja ut stödmottagarna och för att fastställa stödbeloppet. Detta system bidrar till att garantera att stödet begränsas till ett minimum och är proportionerligt.

([13]) EGT L 194, 25.7.1975, s. 39. Direktivet senast ändrat genom direktiv 96/350/EEG (EGT L 135, 6.6.1996, s. 32).

([14]) Se domen i ärende C-114/2001 AvestaPolarit Chrome Oy av den 11 september 2003 (ännu ej offentliggjord).

(71) Mot bakgrund av att de beviljade stödbeloppen är relativt små, att de har beräknats i enlighet med principen i miljöskyddsriktlinjerna och fastställts i slutet av ett öppet anbudsförfarande, samt att ingen synpunkt har givits som på ett övertygande sätt har visat att åtgärden i fråga har skapat en otillbörlig snedvridning av konkurrensen, kan man dra slutsatsen att WRAP:s ordning för stöd till miljöskydd inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.

(72) Mot bakgrund av ovanstående dras slutsatsen att WRAP:s ordning för stöd till miljöskydd är förenlig med artikel 87.3 c i EG-fördraget.

(73) Kommissionen avser att ändra miljöskyddsriktlinjerna för att uttryckligen se till att det finns en möjlighet att godkänna statsstöd som har miljömässiga fördelar på global nivå för medlemsstaten eller gemenskapen och inte på individuell nivå för stödmottagaren. Mot bakgrund av att det saknas erfarenhet inom denna del av miljöstödet kommer sådana ärenden att bedömas från fall till fall. I avvaktan på ändringen av riktlinjerna kommer kommissionen att tillämpa samma kriterier som i det aktuella beslutet i liknande ärenden.

6.2 **WRAP:s leasinggarantifond**

6.2.1 *Inslag av stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget*

(74) WRAP:s leasinggarantifond finansieras med statliga medel inom ramen för WRAP-programmet. Kommissionen konstaterar att fonden står för garantier som täcker kostnader för hyra av maskiner som används för avfallsåtervinning. Den ger företag som vill förvärva utrustning möjlighet att hyra sådan på villkor som är mer förmånliga än de normala marknadsvillkoren. Eftersom de som hyr inte betalar någon premie för garantin får de utan tvivel en ekonomisk fördel genom denna åtgärd. Den ekonomiska fördelen är specifik eftersom endast företag som är verksamma inom sektorn för avfallsåtervinning kan dra nytta av denna fond. Produkter som tillverkas av dessa företag kan dessutom säljas på den internationella marknaden, så denna stödåtgärd kan få effekter på konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna. Av dessa skäl dras slutsatsen att WRAP:s leasinggarantifond utgör stöd till dem som hyr i den mening som avses i artikel 87.1.

6.2.2 *Bedömning av förenligheten med artikel 87 i EG-fördraget*

(75) Kommissionen gjorde i sitt beslut av den 19 mars 2003 en detaljerad analys av WRAP:s garantifond mot bakgrund av kommissionens tillkännagivande om statligt stöd i form av garantier. Kommissionen drog slutsatsen att garantifonden överensstämmer med tillkännagivandet och särskilt att beräkningen av bidragsekvivalenten var korrekt och att stödnivån uppskattades till omkring 6 % i genomsnitt ([15]). Eftersom fondens mekanismer inte har ändrats och kommer att tillämpas exakt på samma sätt på stora företag utanför stödområdena gäller samma slutsatser för den aktuella analysen.

(76) För det andra har denna stödåtgärd stora likheter med WRAP:s ordning för stöd till miljöskydd. Den enda betydande skillnaden mellan de två åtgärderna är hur stödet är utformat: som ett bidrag när det gäller WRAP:s ordning för stöd till miljöskydd och som en garanti när det gäller WRAP:s leasinggarantifond. På samma sätt som för WRAP:s ordning för stöd till miljöskydd är syftet med denna ordning att stödja investeringsstöd inom avfallsåtervinningsområdet. Följaktligen kan slutsatserna om förenlighet med artikel 87.2 och 87.3 i EG-fördraget för WRAP:s ordning för stöd till miljöskydd även tillämpas på WRAP:s leasinggarantifond. Av samma skäl kan man dra slutsatsen att artikel 87.2, riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål, förordning (EG) nr 70/2001 ([16]) och miljöskyddsriktlinjerna inte är tillämpliga.

(77) När det gäller frågan om WRAP:s leasinggarantifond är direkt förenlig med artikel 87.3 c i EG-fördraget har de brittiska myndigheterna förbundit sig att inte bevilja garantier för hyra av utrustning som används i processer på normal teknisk nivå.

(78) För det andra är beräkningen av de stödberättigande kostnaderna jämförbar med den situation som råder för WRAP:s ordning för stöd till miljöskydd och principerna som anges i punkt 37 i miljöskyddsriktlinjerna. Kommissionen konstaterar särskilt att de brittiska myndigheterna kommer att dra av fördelarna från investeringen under en femårsperiod från de stödberättigande investeringskostnaderna.

(79) Kommissionen konstaterar vidare att det maximala värdet för en enskild tillgång som kommer att stödjas inom ramen för denna åtgärd är 5 miljoner pund sterling, att stödnivån inte kommer att överstiga 15 % och att den högsta möjliga bidragsekvivalenten för garantin är 750 000 pund sterling. I de allra flesta fallen kommer detta belopp troligen att vara betydligt lägre eftersom värdet på tillgången kommer att vara lägre och stödnivån i allmänhet kommer att ligga på omkring 6 %.

([15]) Se punkterna 83 och 84 i beslutet.

([16]) Kommissionen fattade ett positivt beslut den 19 mars 2003 om den del av leasinggarantifonden som var förenlig med riktlinjerna för regionalstöd och kommissionens förordning (EG) nr 70/2001.

(80) Mot bakgrund av att ingen process på normal teknisk nivå kommer att vara berättigad till garantier, att garantiernas bidragsekvivalent i genomsnitt inte kommer att ligga på någon hög nivå och att stödnivåerna kommer att vara betydligt lägre än de gränsvärden som föreskrivs i miljöskyddsriktlinjerna kan man dra slutsatsen att de garantier som beviljas inom ramen för WRAP:s leasinggarantifond ”inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset”. Eftersom syftet med den är att stimulera avfallsåtervinning, vilket är en av gemenskapens prioriteringar, uppfyller WRAP:s leasinggarantifond kriterierna för att vara förenlig med artikel 87.3 c i EG-fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

WRAP:s ordning för stöd till miljöskydd och WRAP:s leasinggarantifond är förenliga med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget.

Genomförandet av dessa stöd godkänns följaktligen.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.

Utfärdat i Bryssel den 11 november 2003.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen